

Den gode integration

Partnerskab på tværs i Århus

Et stjerneeksempel på integration. Sådan beskriver sognepræst Torben Tramm, Helligåndskirken i Århus, den etiopisk-ortodokse migrantmenighed, der mødes i kirkens klublokaler til bibelundervisning, sang, bøn og gudstjenester.

En lørdag i november fejrede den etiopisk-ortodokse menighed i Århus, at de efter 13 år endelig har fået deres egen præst. Fader Zemichael, der kom til Danmark i slutningen af august for at tage en teologisk mastergrad ved Århus Universitet, skal fremover holde gudstjeneste i den etiopiske menighed en gang om måneden. Den danske sognepræst var til stede ved den mere end fire timer lange festgudstjeneste i Helligåndskirken, hvor klublokalet i kælderetagen var omdannet til ortodokst kirkerum med et sort forhæng som interimistisk adskillelse mellem alterrum og menighed.

I dagens anledning var der også besøg af en meget talende og smilende etiopisk-ortodoks præst fra London, så der var feststemning i menigheden, der var mødt talstærkt frem ikke alene fra Århus men også fra andre byer. Gråhårede mænd, unge familier, småpiger i fine broderede kjoler og teenagedrenge i jeans. I overensstemmelse med kirkens praksis havde den nyankomne præst medbragt en kopi af pagtens ark, der ifølge traditionen opbevares i Aksum i Etiopien. Ved gudstjenestens afslutning blev arken båret rundt i en farverig procession, mens menigheden sang og klappede og kvinderne slog tungetriller. Indtil da havde menigheden været opdelt i en mande- og kvindeside, kvinderne med håret tildækket, men nu gik alle rundt mellem hinanden - de fleste iført hvide etiopiske sjaler med kunstfærdigt broderede korsmotiver. Enkelte danskere blandede sig med de 70-80 feststemte etiopere og eritreanere.

Hører sammen

Torben Tramm har svært ved at skjule sin begejstring.

- Det var fantastisk! Selvfølgelig er det en meget lang gudstjeneste. Jeg kom klokken 8, og da havde præsten allerede døbt tre børn! Men der var en fantastisk glæde til sidst. Jeg kom, fordi jeg blev inviteret, men også fordi jeg rigtig gerne vil være med for at markere, at vi hører sammen, siger sognepræsten, der giver sig god tid til at snakke med etiopierne efter gudstjenesten, hvor alle indbydes til at spise den etiopiske nationalret injerra og wått.

- Jeg vil gerne vise, at vi står sammen om at gå imod den ånd, der hersker i udlændingebatten. Her er plads til alle. Om det er den ortodokse eller den danske tradition betyder ikke noget. Det er den samme kristne kirke. Det er dejligt at kunne stille lokaler til rådighed og på den måde give etiopierne et hjem, siger Torben Tramm, der ser frem til at udbygge samarbejdet med den etiopiske menighed – noget, som også kirkens menighedsråd bakker op om.

- Pinsedag har vi i mange år inviteret en etiopier til at læse på amharisk. Vi har også haft en enkelt fællesspisning. Men vi vil gerne noget mere. Næste skridt bliver nok en etiopisk kirkefrokost for den danske menighed.

- En gudstjeneste som denne er et stjerneeksempel på integration på den gode måde. Integration er jo netop ikke assimilation. Vi skal være ét, men vi skal ikke være ens. Når etiopierne får lov at holde fast ved deres egen tradition, giver det dem tryghed og ro i hverdagen, siger Torben Tramm.

Genfandt deres rødder

Det er den etiopiske menighedsleder Kidane Amare meget enig i. Han har været med siden starten i 1997 og arbejder til daglig som kok i Århus, hvor han har boet, siden han for 19 år siden kom til Danmark gennem familiesammenføring.

- Nogle var holdt op med at gå i kirke i Danmark og følte sig rodløse. Gennem menigheden har de genfundet deres identitet. Menigheden har givet dem kontakt med deres rødder, så de igen ved, hvem de er. Vi kan også give et socialt netværk – både med hinanden og med danskerne i kirken. Begge dele er vigtigt, understreger han.

Størstedelen af menigheden består af etiopere og eritreanere, der kom til Danmark som kvote- eller spontanflygtninge for 15-20 år siden og siden har taget danske uddannelser. I dag er de fleste godt integreret i det danske samfund, og børnenes dagligsprog er dansk. Det er en udfordring for menighedens præst, der først lige er begyndt at lære sproget.

- Præsten har allerede fået oversat flere sange til dansk for børnene og bedt dem dramatisere historier fra Bibelen på dansk. Det er rigtig godt. På den måde bliver de involveret og føler ansvar, siger Kidane og tilføjer, at børnene jo ikke forstår så meget af gudstjenesten. Meget foregår på det gamle kirkesprog ge'ez, der forholder sig til moderne amharisk som latin til dansk.

- Det er vigtigt for os, at vores børn lærer om kristendommen. Derfor er vi taknemmelige for, at Helligåndskirken har inviteret dem til at komme i kirkens børneklub. Kirken inviterer også til familiegudstjenester. Så kommer mange etiopiske familier. Sidste gang bad præsten min datter læse ind- og udgangsbon på dansk. Da vi først begyndte at komme i Helligåndskirken, var der nogle, der troede, at vi var somaliere og muslimer! Det tror de ikke længere. I dag kender vi hinanden.

I glæde og sorg

Kidane Amare har kun lovord om samarbejdet med Helligåndskirken.

- De har været enestående. Vi føler virkelig, at vi hører til her, og at de deler vores glæde over vores nye præst. Selv om vi har vores egen tradition og sprog, ønsker vi ikke at isolere os.

Sidste år mistede etiopierne deres mangeårige menighedsleder og diakon Yirdaw Bekele, der døde efter kort tids sygdom. Han blev 38 år.

- Vi kunne mærke, at den danske menighed forstod vores sorg. Præsten var meget ked af det, for vores diakon var også hans ven. Vi var sammen i sorgen og ønskede om at støtte familien, der stod tilbage, fortæller Kidane.

I dag er menighedens største udfordring at dække Fader Zemichaels leveomkostninger i Danmark.

- Det har vi ikke prøvet før. Men det er meget vigtigt for vores menighed at have en præst. Kristendommen er vores hjem. Derfor skal vi klare det.

BMF